

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. B.**
státní příslušnost Turecká republika
zastoupen Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou sídlem 602 00
Brno,
Milady Horákové 13
proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2024 č. j. OAM-611/ZA-ZA11-BA04-R2-2023, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je zcela nepřezkoumatelné, neboť z něho nevyplývá, z jakých podkladů žalovaný čerpal své závěry. Konstatoval, že v průběhu správního řízení uvedl, že se v minulosti ve svém bydlišti zúčastnil několika mítinků na podporu turecké politické strany zastávající práva Kurdů HDP. Na mítincích bylo zasahováno ze strany vojenské policie a došlo k použití obušku. Kvůli účasti na těchto mítincích byl opakovaně vyslýchán policií, bylo mu vyhrožováno, že okamžikem dosažení plnoletosti bude postaven před soud a mohl by být odsouzen k trestu odnětí svobody. Dle žalobce není ani patrné, zda správní orgán zcela popírá jeho účast na politických mítincích, to, že byl vyslýchán na policejní stanici. Z hlediska základních práv a svobod není v demokratické společnosti žádoucí, aby byly narušovány příslušníky ozbrojených sil shromáždění osob podporujících politickou stranu, která opakovaně podléhá represím, a to pouze z důvodu, že jedním z jejích cílů je ochrana práv kurdského obyvatelstva, které je v Turecku diskriminováno. I žalovaný na straně 4 napadeného rozhodnutí připouští, že strana HDP čelí určitým represím ze strany vládního režimu. Rovněž je nežádoucí, aby jakákoli osoba byla zvaná policií k výslechu, pouze z toho důvodu, že se zúčastnila akce na podporu demokratické zvolené politické strany. Žalobce žalovanému vytkl, že shromáždil pouhé tři, velmi povrchní zprávy o situaci v zemi původu. Žádná ze zpráv se nezabývá skutečnostmi, zda a za jakých podmínek jsou povolena shromáždění na podporu politické strany HDP, zda na těchto akcích dochází k narušení ze strany orgánů veřejné moci a zda osoby účastníci se těchto akcí jsou či nikoliv vystaveny nějakým restrikcím, byť i jen opakovaným výslechům, na kterých je s účastníky těchto akcí řešena právě jejich účast na nich. Žádné takové informace ovšem zprávy shromážděné žalovaným neobsahují. Žalobce má zato, že žalovaný nepostupoval dle § 3 správního řádu a nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval, stejně tak na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů, a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 10. 5. 2023. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je státním občanem Turecké republiky, hlásí se ke kurdské národnosti. Je svobodný a bezdětný. Z Turecka vycestoval 3. 5. 2023. Nastoupil do kamionu, čemuž předcházela domluva se zprostředkovatelem, jemuž uhradil částku 3 000 eur. Do České republiky přijel 10. 5. 2023. Předtím nepobýval ve státech Evropské unie, neměl ani udělena víza nebo povolení k pobytu. O mezinárodní ochranu

nikde nežádal. Je zdravý, neužívá žádné léky. O udělení mezinárodní ochrany žádá z důvodu toho, že se zúčastňoval určitých mítinků, které pořádala strana HDP a v důsledku toho byl ze strany policie neustále obtěžován. Hrozilo nebezpečí, že až bude plnoletý, může být odsouzen k odnětí svobody za tyto aktivity. Na mítincích policie zasahovala vodními děly, použila i obušky. Jemu osobně se nikdy nic nestalo. Policie mu vyhrožovala, že má fotografii z tohoto mítinku, nikdy mu fotografii ale neukázali. Neví, zdali mítinky byly legální. Účastnil se jich proto, že podporoval stranu HDP. Členem uvedené strany nebyl, pouze je jejich sympatizantem. Fyzicky ho policie nenapadala. V Turecku žije jeho matka a 8 sourozenců. S matkou je v kontaktu. Do Turecka se nechce vrátit, hrozilo by mu tam vězení. Z vlasti vycestoval ze strachu, že až bude plnoletý, tak ho policie zadrží a odsoudí k trestu odnětí svobody. Vše si zjistil sám na internetu. Potvrdil, že své problémy ve vlasti neřešil a raději vycestoval do zahraničí. V podrobnostech soud odkazuje na zjištění z pohovoru s žalobcem, jak jsou tato uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.

6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany a odchodu žalobce z vlasti jsou jeho údajné problémy kvůli sympatizování se stranou HDP a účasti na jejich mítincích. O mezinárodní ochranu v ČR dále požádal kvůli legalizaci svého pobytu na území ČR.
7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP – Turecko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav srpen 2023, ze dne 4. 8. 2023, Informace OAMP, Turecko, Lidově demokratická strana (HDP), ze dne 15. 11. 2022.
8. Krajský soud předně dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Je třeba zdůraznit, že informace o zemi původu obstarávaných žalovaným se mají týkat především otázek posuzovaných v konkrétním řízení, resp. obsah zjišťovaných informací je závislý zejména na tvrzeních žadatele o mezinárodní ochranu. Úkolem žalovaného tedy je obstarat dostatečně přesné a adresné informace o zemi původu tak, aby dostal své povinnosti zajistit maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují (viz rozsudky NSS č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. j. 5 Azs 62/2016-87). Soud zastává názor, že žalovaný opatřil o zemi původu žalobce dostatečné a relevantní informace, které se týkají postavení kurdské menšiny v Turecku a bezpečnostní a politické situace v zemi. S ohledem na žalovaným řádně zjištěný skutkový stav, soud z důvodu nadbytečnosti neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.
9. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických

názorů ve státě, jehož občanství, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

10. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
11. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
12. K žalobním námitkám žalobce, které se týkají jeho tvrzené politické činnosti, postavení Kurdů soud především odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu. K postavení Kurdů, nejedná-li se o politicky aktivně činné osoby, resp. osoby zapojené do neúspěšného státního převratu v r. 2016, a o takovouto osobu se v případě žalobce skutečně nejedná, se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v usnesení č. j. 1 Azs 177/2018-28, v němž uvedl, že se „zabýval také postavením kurdské menšiny v Turecku, přičemž v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dospěl k závěru, že obtíže spojené s příslušností k této etnické skupině nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, příp. vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona. Kasační stížnost obsahuje značně obecná tvrzení o tom, že po státním převratu, k němuž došlo dne 15. 7. 2016, se v důsledku následující reakce státní moci a intenzivních opatření vůči domnělým pučistům, politickým oponentům a jiným osobám, mohou za určitých okolností některé osoby obávat pronásledování. Tyto obavy z pronásledování by mohly být namísto zejména u politicky aktivně činných osob, resp. osob zapojených do neúspěšného státního převratu, takové skutečnosti však stěžovatel neuvedl“. Dále v usnesení č. j. 8 Azs 352/2018-46 ze dne 25. 4. 2019 Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že „nelze stěžovateli přisvědčit, že by kurdští příslušníci v Turecku byli na celém území státu tak běžně a závažně pronásledováni, že by tato skutečnost zakládala důvod pro udělení mezinárodní ochrany“ (obdobně se NSS vyjádřil i v dalších usneseních např. č. j. 6 Azs 203/2020-28, č. j. 7 Azs 127/2019-54, č. j. 2 Azs 75/2019-46).
13. Krajský soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce nebyl v Turecku pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění do 30. 6. 2023. Soud sdílí názor žalovaného, že negativní jednání, kterému byl ve vlasti vystaven, nelze hodnotit jako pronásledování ve smyslu závažného porušení základních lidských práv a svobod, kterého by se vůči němu dopouštěli azylově relevantní původci pronásledování. I dle názoru soudu zadržení demonstranta a jeho předvolání na policii, jako tomu bylo v posuzovaném případě, nelze považovat za azylově relevantní pronásledování.

14. Co se týká podmínek udělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, zákona č. 325/1999 Sb., ve znění do 30. 6. 2023, krajský soud odkazuje na výše citovaná usnesení Nejvyššího správního soudu a také na rozsudek NSS č. j. 5 Azs 36/2018-119.
15. Žalobce nesplňuje podmínky ani pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, případně doplňkové ochrany podle § 14a téhož zákona. Soud v dané věci neshledal žádnou specifickou okolnost, pro níž by se měl odchýlit od výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu. Je třeba zdůraznit, že žalobce nebyl v Turecku nikdy sám politicky aktivní jako člen konkrétní politické strany, taktéž se neúčastnil ani neúspěšného pokusu o státní převrat. Soud nepochybně, že situace ohledně dodržování základních lidských práv v Turecku je problematická. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 303/2004-74, v němž NSS uvedl, že pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, respektive nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popřípadě takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1990 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, respektive osoby zastávající politicky odlišné názory. Ve shodě s žalovaným i dle názoru soudu nelze dospět k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Soud opakuje, že pouhá skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny, nepředstavuje důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť případné obtíže tureckých Kurdů nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu. Z podkladů rozhodnutí rovněž vyplývá, že z kurdské populace pochází i významné turecké osobnosti z politiky i kultury, včetně vrcholných politiků napříč stranami, včetně bývalých prezidentů. Samotná kurdská národnost tak rozhodně není v Turecku důvodem pronásledování či dokonce ohrožení základních lidských práv. Soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného na str. 4 – 5, neboť s těmito závěry se zcela ztotožňuje a není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené.
16. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodu taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí – strana 7 – 9 žalovaný vycházel jak z informací od žalobce, tak z informací získaných v průběhu správního řízení z výše citovaných podkladů a lze se ztotožnit s názorem žalovaného, že žalobce neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by mohla žalobci hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Nebylo rovněž zjištěno, že by žalobce měl v době svého pobytu ve vlasti či mohl mít po svém návratu do země původu jakékoliv problémy s tureckými státními orgány. Nelze rovněž dospět na základě zjištěných okolností k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu ve smyslu článku 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Pokud jde o žalobcem akcentované špatné postavení kurdské menšiny,

je nutno poukázat na to, že Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval situací kurdské menšiny v Turecku i činností legální strany HDP a dospěl k závěru, že případné obtíže spojené s příslušností k uvedené etnické skupině a ke zmíněné politické straně nedosahují intenzity pronásledování ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu, případně vážné újmy podle § 14a odst. 2 téhož zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 34/2011-154, usnesení č. j. 3 Azs 7/2015-31, usnesení č. j. 9 Azs 250/2015-23). Okolnosti týkající se stavu lidských práv, postavení kurdské menšiny a systému politických stran plynou i ze zpráv založených ve správním spise. Skutečnost, že žalobce je příslušníkem kurdské menšiny a sympatizantem strany HDP, není důvodem ani pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Krajský soud v podrobnostech odkazuje na příléhavé závěry žalovaného v napadeném rozhodnutí, s nimiž se ztotožňuje. Současně opětovně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto i ve vztahu k případnému udělení doplňkové mezinárodní ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu za situace, kdy se shoduje s názory žalovaného, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

17. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26.08.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně